

Fővárosi Törvényszék

A határozat száma:	103.K.700.890/2025/21.
A felperes:	Integritás Hatóság (1051 Budapest, Széchenyi István tér 7-8.)
A felperes képviselője:	dr. Nagy Gizella kamarai jogtanácsos
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	Hubáné dr. Szabó Ágnes kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	COMTECH Kommunikáció-technika Kft. (9028 Győr, Török Ignác 66.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Lefler Ügyvédi Iroda dr. Lefler Mónika ügyvéd (1052 Budapest, Bécsi u. 5. II. em. 8.)
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott egyedi döntés (D.618/18/2024.) jogszerűsége

í t é l e t e:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100 000 (százezer) forint perköltséget.

A feljegyzett 30 000 (harmincezer) forint kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az E.ON Gazdasági Szolgáltató Kft., az E.ON Észak-dunántúli Áramhálózati Zrt., az E.ON Dél-dunántúli Áramhálózati Zrt., az ELMŰ Hálózati Kft., mint ajánlatkérők (a továbbiakban együttesen: Ajánlatkérők) 2023. június 15-én feladott hirdetménnyel a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része alapján irányadó szabályok alkalmazásával nyílt közbeszerzési eljárást indítottak a „Smart transzformátor mérők beszerzése II.” árubeszerzés tárgyában.
- [2] A 2023. augusztus 29-ei ajánlattételi határidőre hárman nyújtottak be ajánlatot: az alperesi érdekelt 23.243.830 euróról, a Prolan Irányítástechnikai Zrt. (a továbbiakban: Zrt.) 36.276.920 euróról, valamint a VERTESZ Elektronika Kft. (a továbbiakban: Kft.) 63.727.405 euróról. A 2024. május 6-án kelt összegezés (a továbbiakban: Döntés) alapján a közbeszerzési eljárás nyertese az alperesi érdekelt lett. A Zrt. és Kft. ajánlatait az Ajánlatkérők a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozással érvénytelenítették. A Kft. a Döntéssel szemben előzetes

vitarendezési kérelmet nyújtott be, amelyet az Ajánlatkérők 2024. május 28-án elutasítottak. A „Tájékoztató az eljárás eredményéről” hirdetmény 368995-2024. számon 2024. június 21-én jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Az Ajánlatkérők ebben rögzítették, hogy az alperesi érdekelt nyertes ajánlattevővel 2024. június 17-én megkötötték a keretmegállapodást.

- [3] A felperes 2024. szeptember 23-án kezdeményezte (a továbbiakban: Kezdeményezés) hivatalból az alperes jogorvoslati eljárását összesen 7 kezdeményezési elemet tüntetve fel. A 6. kezdeményezési elemnél kifejtette, hogy az alperesi érdekelt a közbeszerzési eljárásban benyújtott árendokolását üzleti titokká nyilvánította, ugyanakkor nem alkalmazta az erre vonatkozó EKR funkciót. Ebből következően az Ajánlatkérőknek elsődlegesen felvilágosítást kellett volna kérniük tőle, majd az alperesi érdekelt válaszából függően hiánypótlási felhívást kellett volna kibocsátaniuk. Mivel ez elmaradt részükről, ezért megsértették a Kbt. 69. § (1) bekezdését és a 71. § (1) bekezdését. A 7. kezdeményezési elem a 6.-tól függő elemként került megjelölésre, a felperes előadta, hogy amennyiben az alperes a Kezdeményezés 6. eleménél a jogsértés hiányát állapítja meg, akkor az Ajánlatkérők megsértették a Kbt. 44. § (1) és (4) bekezdésére tekintettel a Kbt. 71. § (1) bekezdését és a 69. § (1) bekezdését. Hangsúlyozta, hogy a Kezdeményezés ezen elemét a Kezdeményezés előző elemétől függő elemként terjesztette elő, így annak az elbírálását arra az esetre kéri, ha az előző elem kapcsán esetlegesen a jogsértés hiányát állapítja meg az alperes.

Az alperes határozata

- [4] Az alperes D.618/18/2024. iktatószámú határozatával a Kezdeményezés 1-6. kezdeményezési eleme tekintetében a jogsértés hiányát állapította meg, a 7. kezdeményezési elem tekintetében a jogorvoslati eljárást megszüntette.
- [5] Döntését az 6. kezdeményezési elemnél azzal indokolta, hogy az alperesi érdekelt azon hibája, hogy az üzleti titokként való kezelést az EKR-be „Üzleti titok: Nem” megjelöléssel tüntette fel, mindössze adminisztratív, alaki jellegűnek számított. Felvilágosítás kérése pedig csak abban az esetben rendelhető el, amennyiben az ajánlat elbírálása érdekében az kifejezetten szükséges. Ebből következően az Ajánlatkérőknek nem állt fenn kötelezettsége a felvilágosításkérés intézkedés megtétele tárgyában.
- [6] A 7. kezdeményezési elem körében megállapította, hogy annak opcionális jellege szükségszerűen vezetett az elbírálása alkalmatlanságához. Az „opcionális kezdeményezési elem” fogalmat ugyanis az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendszere nem ismeri, ezért a 7. kezdeményezési elemet elbírálásra alkalmatlannak találta. Ez pedig – az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel – e körben a jogorvoslati eljárás megszüntetéséhez kellett, hogy vezessen.

A keresetlevél, a védírat és a nyilatkozat

- [7] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, amelyben kizárólag a határozatnak a Kezdeményezés 7. eleme, a jogorvoslati eljárást megszüntető része megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Az alperes döntésének jogsértő jellegét az Ákr. 2. § (2) bekezdés a-c) pontjainak, a 3. §-ának, az 5. § (2) bekezdés a) és b) pontjainak, a 38. §-ának, a 46. § (1) bekezdés a) pontjának és a 47. § (1) bekezdés a) pontjának, valamint a Kbt. 2. § (1)

bekezdésének, a 161. § (1) bekezdésének és a 164. § (3) és (5) bekezdésének sérelmére alapította.

- [8] Eljárási szabálysértésként jelölte meg, hogy az alperes a jogorvoslati eljárásban a döntését a Kbt. 161. § (1) bekezdése előírásaiban támasztott törvényi feltételek fennállása ellenére tárgyaláson kívül hozta meg, amely az ügyféli jogainak korlátozott gyakorolhatóságát okozta és hozzájárult az eljárás jogsértő megszüntetéséhez a 7. kezdeményezési elem tekintetében. Az alperes ezt meghaladóan a Kbt. 164. § (3) és (5) bekezdéseit is megsértette, mert a Kezdeményezés 7. eleméről a 70 napos ügyintézési határidőben nem, hanem közel egy hónapos késedelemmel döntött. E kezdeményezési elem határidőn belül való érdemi elbírálásának hiányában az átláthatóság követelménye sem juthatott érvényre. Az alperes vele, mint ügyféllel sem működött együtt az Ákr.-ben megfogalmazottakkal szemben.
- [9] A megszüntetés azért jogszerűtlen, mert az alperes iratellenesen rögzítette döntésében, hogy a 7. kezdeményezési elem „opcionális kezdeményezési elem” lett volna. Részletesen kifejtette, hogy álláspontja szerint sem a Kezdeményezés, sem a jogorvoslati eljárás során benyújtott észrevétele nem tartalmazta az „opcionális” vagy az „opcionális kezdeményezési elem” kifejezést. A döntés indokolásából nem volt megállapítható, hogy e következtetést az alperes milyen körülményből vonta le.
- [10] Hangsúlyozta viszont, hogy egyebekben teljes mértékben elfogadott mind a hatósági, mind a bírói joggyakorlatban az eshetőleges kérelmi/kereseti elemek előterjesztése. Ezt az adott tényállások egyedi sajátosságai indokolják. Azért sem fogadható el az alperes „opcionális” jellegre történt hivatkozása, mert a 6. kezdeményezési elem tekintetében jogsértés hiányát állapította meg, így nem lett volna akadálya annak, hogy a 7. kezdeményezési elemet elbírálja. Az alperes döntése az Ákr. 38. §-a szerinti tartalmi elbírálás követelményét is sértette, mert a Kezdeményezést nem ezen elv mentén értékelt. Amennyiben így tett volna, akkor hiánypótlásra kellett volna felhívnia.
- [11] Az alperes számára a megszüntetést jogszabályi rendelkezés nem tette lehetővé, az Ákr. 46. § - 47. §-ai tételes és taxatív felsorolást tartalmaznak a visszautasítási és a megszüntetési okokról, amelyeket a hatóság önkényesen nem bővíthet tovább és kiterjesztően sem értelmezhet a garanciális szempontokra tekintettel. Az alperes döntése viszont nem tartalmazott konkrét jogszabályi hivatkozást az eljárás megindítása feltételének hiányára. Az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja és a 46. § (1) bekezdés a) pontja e kritériumnak nem felelhetett meg. A konkrét jogszabályi rendelkezés alkalmazása nélkül az alperes érdemben lett volna köteles elbírálni a 7. kezdeményezési elemet.
- [12] Az alperes a védiratában a határozatban foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a jogorvoslati eljárásban nem elfogadott a „függő” módon vagy opcionálisan előterjesztett kezdeményezési elem. A jogorvoslati eljárásban a kérelmi és kezdeményezési elemeket egyértelműen – feltételektől nem függő módon – kell előterjeszteni, mivel az határozza meg az eljárásának lehetőségét, vizsgálatának és döntésének kereteit, irányát. Az egyes kezdeményezési elemek önálló jogorvoslati kezdeményezések, melyek tekintetében valójában külön jogorvoslati eljárások indulnak, tehát az egyes kezdeményezési elemeknek önmagukban – a többi kezdeményezési elemtől függetlenül is –, önállóan is meg kell felelniük egy jogorvoslati kezdeményezésnek. A felperes a döntéstől tette függővé a 7. kezdeményezési elem előterjesztését. A 7. kezdeményezési elem így nem minősült kezdeményezési elemnek. Hiánypótlást azért nem rendelt el, mert a felperes nem hiányos és

hiánypótolható kezdeményezést nyújtott be, hanem jogorvoslati kezdeményezésnek nem minősíthető kezdeményezési elemet.

- [13] Kifejtette, hogy a jogorvoslati eljárásban a tárgyalás tartása nélküli elbírálás a fő szabály. Tárgyalás kizárólag akkor indokolt, ha a tárgyalás tartását feltétlenül szükségesnek tartotta volna, a részletes ügyféli előadások okán viszont ezt nem találta indokoltnak. A tárgyalás elmaradása az ügyféli jogok gyakorolhatóságának sérelmét sem eredményezhette.
- [14] Az alperesi érdekelt nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy a felperes keresetlevele valótlan, iratellenes, számos helyen megtévesztő információkat tartalmaz, nem valós képet fest le a döntésben megállapított tényállásához képest.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [15] A kereset – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [16] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. A bíróság az ügyet a Kp. 77. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok, a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg. A felperes a Kezdeményezés 1-6. kezdeményezési elemeiről hozott döntést nem, kizárólag 7. kezdeményezési elemhez kapcsolódó megszüntető rendelkezést vitatta. Ennek megfelelően az előbbiek jogszerűségéről a bíróságnak nem kellett döntenie.
- [17] A Kbt. 148. § (1) bekezdése alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárása kérelemre vagy hivatalból indul. A 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben az Integritás Hatóság az alperes hivatalból indított eljárását kezdeményezheti, ha a feladatköre ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomására. A (4) bekezdés előírja, hogy a kezdeményező iratban meg kell jelölni a kérelem tartalmi követelményeinél felsoroltak közül a 149. § (1) bekezdés a)–d) és g) pontjában szereplő adatokat – a tudomásszerzés időpontját akkor, ha az a 197. § (26) bekezdése szerint releváns – és javaslat tehető a 149. § (1) bekezdés e) és f) pontjában foglaltakra. Kötelezően a kezdeményezés része ebből következően a c) pont szerint a jogsértő esemény megtörténtének és a kérelmező arról való tudomásszerzésének időpontja valamennyi kezdeményezési elem tekintetében egyértelműen azonosíthatóan, továbbá a d) pont szerint a megsértett jogszabályi rendelkezés valamennyi kezdeményezési elemre vonatkozóan, valamint a jogsértő esemény és annak bizonyítékai.
- [18] A Kbt. 3. § 16. pontja tartalmazza a kérelmi elem definícióját, ami a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz benyújtott jogorvoslati kérelemnek az az elkülöníthető része, amely tartalmazza a jogsértőnek vélt kérelmezetti eljárási cselekményt, magatartást, döntést vagy mulasztást a megsértett jogszabályi rendelkezés(ek) megjelölésével, valamint a Közbeszerzési Döntőbizottság döntésére irányuló indítványt és annak indokait, azzal, hogy a kérelmező ajánlatának vagy részvételi jelentkezésének érvénytelenségét megállapító ajánlatkérői döntés vitatása egy kérelmi elemet képez, kivéve, ha valamely érvénytelenségi okhoz egyéb jogkövetkezmény is fűződik.

- [19] A Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárására az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni a Kbt., valamint az Kbt. felhatalmazása alapján alkotott végrehajtási rendelet kiegészítő vagy eltérő rendelkezéseinek figyelembevételével.
- [20] A Kbt. 151. § (1) bekezdése alapján az alperes a jogorvoslati eljárást legkésőbb a 148. § (1)–(9) bekezdésének, a 149. § (1) bekezdésének, valamint a 150. § (1)–(2) bekezdésének megfelelő kérelem beérkezését követő munkanapon indítja meg. A (2) bekezdésben felsorolt esetekben van helye a kérelem hiányosságainak pótlására, amely előírások a 152. § (6) bekezdése szerint a kezdeményezésre megfelelően irányadóak.
- [21] Az Ákr. 35. § (1) bekezdése szerint a kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében. Az alperesi jogorvoslati eljárás megindítását kiváltani alkalmas kérelem, illetve hivatalbóli kezdeményezés tartamával szemben a Kbt. az Ákr.-hez képest további, speciális követelményeket határoz meg. Az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hatóság az eljárást megszünteti, ha a kérelem visszautasításának lett volna helye, annak oka azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására. A 46. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a hatóság a kérelmet visszautasítja, ha az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányzik, és e törvény ahhoz más jogkövetkezményt nem fűz.
- [22] Az Ákr. 35. § (1) bekezdéséből következik, hogy az eljárás megindítását célzó, a hatóság döntését kívánó szándéknak a kérelemből/kezdeményezésből ki kell tűnnie, az eljárást megindító iratoknak feltétlenül olyannak szükséges minősülnie, amely határozottan a jogorvoslati eljárás megindítását kívánja. Ebből következően a hivatalbóli kezdeményező irat tartalmi és formai szempontú vizsgálatának kiinduló pontját az képezi, hogy azonosítható-e határozott kérelem a hatóság jogorvoslati eljárásának a lefolytatására. Ennek a vizsgálatát az alperesnek a Kbt. kérelmi elemet meghatározó kellékeinek a számbavételével kell elvégeznie és ekként rögzítenie, hogy a jogorvoslati eljárásában hány kérelmi elem vizsgálatára nézve kell az eljárást megindítania, azt az Ákr. alapelveinek betartása mellett (adott esetben milyen mértékű igazgatási szolgáltatási díj fizetése mellett) lefolytatnia és a döntését meghoznia. Ez határozza meg annak a felmérését is szükség van-e hiánypótlás elrendelésére vagy sem. Sem az Ákr., sem pedig a Kbt. jogorvoslati eljárásra vonatkozó kogens rendelkezései feltételtől függő kérelmet/kezdeményezést nem ismernek, és kiterjesztő értelmezésre sem engednek következtetni. A bíróság nem fogadta el a felperesnek a peres eljárás szabályaira analóg utaló érvelését, az eltérő eljárási rendek egymásra nem vetíthetőek, másrészt helytelen a hivatkozás abban a tekintetben is, hogy a bíróság vagy a hatóság eljárását feltételtől függő, eshetőleges kezdeményezésre megindítaná, ilyen tételes szabályt a felperes megjelölni nem tudott. A kérelem, illetve a kereseti kérelem korlátai (adott eljárási rendben) tételes eltérő szabály hiányában a hatóságot köti, közigazgatási perben csupán a döntésre vonatkozó indítvány az, ami a döntéshozó belátásától függ [...Az ítélet teljességének eleget tesz egy olyan ítélet, amely az eshetőleges, illetve vaglyagos kereseti kérelmek közül valamely kereseti kérelemnek helyt ad, így ennek folytán a másodlagosan, vagy harmadlagosan vizsgálandó kereseti kérelmi elemeket már nem bírálja el, mert azok az elsődleges kérelemnek való helyt adás folytán (mely sorrendet – szemben a polgári perekkel – a közigazgatási bíróság maga is meghatározhatja) okafogyottá váltak... (Nagykommentár a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényhez Szerkesztette: Barabás Gergely / F. Rozsnyai Krisztina / Kovács András György)] Jelen esetben azonban egy a többi kezdeményezési elemtől elkülönült, de

függő kezdeményezési elem jelent meg a kezdeményező iratban, amelynek valamennyi elemében hordoznia kellett volna azokat a kötelező elemeket, amelyek a jogorvoslati eljárás megindításának a kezdeményezését jelentik, amennyiben ezen nem áll fenn, akkor a hivatalbóli kezdeményező irat további formai és tartalmi irányú vizsgálatára nincs lehetőség. Ennek eredményeként a Kbt. 151. § (2) bekezdése szerinti hiánypótlásra való felhívás kizárt, mert az kizárólag a Kbt. 152. § (4) bekezdésében foglalt adatok relációjában értelmezhető. A kifejezett kérelem ezt megelőzően vizsgálandó. Ezzel állnak összhangban az Ákr. 35. § (1) bekezdésének rendelkezései is, amely szerint az általános kérelem az, amelyben az ügyfél kéri a hatóság döntését a joga vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében. Ennek hiánya a közbeszerzési eljárásnál a hivatalbóli kezdeményezésnél szükségszerűen azzal a következménnyel jár, hogy nincs olyan kezdeményezés a konkrét kérelem hiányában, amely a Kbt. 148. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslati eljárás lefolytatását tenné lehetővé.

- [23] Az eshetőleges és opcionális jelleg a határozott kérelem hiányának sorsát osztja. A közbeszerzési eljárásában egy jogorvoslati kérelemben szereplő több kérelmi elem esetén – összhangban a Kbt. 3. § 16. pontjával – valamennyi kérelmi elemnek önmagában kell megfelelnie a jogorvoslati kérelem előterjesztése szabályainak. A több kérelmi elemet érdemben összefüggésükben lehet vizsgálni ugyan, de ezt meg kell előznie az eljárás megindítására való alkalmasság vizsgálata. A fentiekből következően valamennyi kérelmi elemnél határozott kérelemnek kell lennie a lehetséges érdemi vizsgálathoz. Amennyiben bármelyiknél hiányzik ez, a kiindulópont jellege okán a tényleges vizsgálatot, illetve az ehhez kapcsolódó hiánypótlás lehetőségét zárja ki.
- [24] A 7. kezdeményezési elemnél egyértelműen megállapítható volt a Kezdeményezésből, hogy azt a felperes eshetőlegesen terjesztette elő a 6. kezdeményezési elemről hozott döntés függvényében. Ezt a felperes maga is részletesen kifejtette – a [3] bekezdésben leírt tartalommal – a Kezdeményezésében. Az abban, a 7. kezdeményezési eleménél leírtakat az alperes így tartalmilag is – a felperes érvelésével szemben – az Ákr. 38. §-ában foglaltakkal összhangban értelmezte. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az Ákr. 35. § (1) bekezdése és a Kbt. 148. § (1) bekezdése szerinti határozott kérelem követelményének nem tesz eleget. A hiánypótlásra való felhívás ezért fel sem merülhetett az alperes részéről. Ennek eredményeként az alperes kizárólagosan arra a következtetésre juthatott az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy a jogorvoslati eljárás megindításának a feltételei e kezdeményezési elem vonatkozásában hiányoztak. Az alperes határozata ugyan a 148. és 149. pontjaiban rövid indokolást tartalmazott a megszüntetés tekintetében, azonban az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontjára és az opcionális kérelem előterjesztésének kizártságára való utalás elegendő indokolásnak számított ahhoz, hogy a felperes a jogorvoslati jogát gyakorolhassa.
- [25] A bíróság a továbbiakban a felperesnek azon állításait tekintette át, amelyekre, mint a megelőző eljárás lényeges szabályainak megszegésével okozott, a perben nem orvosolható jogsérelemre hivatkozott, miután szükséges volt e kérdések megítéléséhez a függő 7. kezdeményezési elem jogi megítélésére.
- [26] A Kbt. 161. § (1) bekezdése értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság a közbeszerzési ügyet tárgyalás tartása nélkül bírálja el, kivéve, ha a tárgyalás tartása feltétlenül szükséges különösen az ügyféli jogok gyakorlásához, a tényállás tisztázásához, a szakszerű és minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe vevő döntés meghozatalához.

- [27] E törvényi rendelkezésből következően a jogorvoslati eljárásokban a Közbeszerzési Döntőbizottság részéről a tárgyalás nélkül való elbírálás képezi a fő szabályt. Ehhez képest a Kbt. 161. § (1) bekezdésében nevesített speciális körülmények fennállása esetén, mérlegelési jogkörében eljárva dönthet a Közbeszerzési Döntőbizottság a tárgyalás tartásának szükségességéről. A jogalkotó e kivételszabály megteremtésével kívánta szavatolni a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog érvényesülését, a tárgyalás szükségességéről való döntést viszont a Közbeszerzési Döntőbizottság hatáskörébe utalta. Az adott ügy releváns körülményeinek mérlegelése, ha a jogvita az iratok alapján nem dönthető el, a tényállás tisztázásának szükségességéhez más eljárási cselekmények, így akár a résztvevő személyek együttes meghallgatása elengedhetetlen, vagy bármely releváns körülmény feltételezi, hogy az ügy érdeméről hozandó döntéshez a tárgyalás tartása feltétlenül szükséges.
- [28] Jelen ügyben a 7. kezdeményezési elem esetében az alperes a jogorvoslati eljárás megindításáig ténylegesen nem jutott el, érdemi vizsgálatot nem végzett, az eljárást eljárási jogi okra alapítottan megszüntette, el sem juthatott a tárgyalás tartása indokoltságának a vizsgálatához. A felperes hivatkozhat olyan konkrét, az ügy egyedi sajátosságaiból fakadó körülményre a perben, ami a Kbt. 161. § (1) bekezdése sérelmét, ebből következően az ügyféli jogok sérelmét, a tényállás tisztázatlanságát az ügy érdemére kihatóan eredményezi, illetve az alperes érdemi döntését befolyásolja. Jelen esetben a felperes az ügyféli jogainak sérelmére azért hivatkozott, mert a 7. kezdeményezési elem tartalma a tárgyaláson tisztázható lett volna. Ez utóbbira nézve a megfelelő eljárásjogi eszköz a Kbt. 151. § (2) bekezdése, miután azonban már az eljárás megindításának előfeltétele sem állt fenn, a tárgyalás, mint az Ákr. 74. §-ában foglaltak szerint az érdemi kérdések tisztázására, bizonyítás lefolytatására szolgáló eljárási cselekmény a felperes szándékának feltárására a kezdeményezése terjedelmét illetően, nem lehet megfelelő eszköz.
- [29] A felperesnek az ügyintézési határidő túllépésére vonatkozó érvelése szintén nem foghatott helyt. A tisztességes hatósági ügyintézés alapjogának részelemét képező határidőben való döntés tényleges sérelme kizárólag abban az esetben értelmezhető, amennyiben az ügyfelet joghátrány érthette a határidő elmulasztása vagy késedelmes elégtételének való okán. Ilyen joghátrány azonban a felperes relációjában objektíven nem következhetett be. A felperes terhére ugyanis marasztaló megállapításokat az alperes nem tett, a Kezdeményezésben foglalt valamennyi keresettel nem támadott kérelmi elemet megvizsgálta és döntött azokról. Lehetősége volt az alperesnek arra, hogy a határozati és a végzésre tartozó döntéséről egybefoglalt határozatot hozzon, a jogorvoslatot ennek megfelelően biztosította, az ügyintézési határidők ahhoz igazodtak. Mindezek alapján nem történt a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, az eljárás lényeges szabályait megszegő, a peres eljárás során már nem orvosolható jogsértés az alperes részéről.
- [30] A bíróság végül utal arra, hogy a felperes a Kbt. 2. § (1) bekezdését, valamint az Ákr. 2. § (2) bekezdését, a 3. §-át, az 5. § (2) bekezdését egyediesített indokolás nélkül, önmagában hivatkozta, ezért azok jogszerűségi vizsgálata nem volt lehetséges.
- [31] A fentiek alapján az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Kezdeményezés 7. eleme annak eshetőlegessége okán nem volt kezdeményezési elemnek tekinthető, ezért az ekként való kezelése és így az arról való döntés kizárt volt. Ebből következően bíróság felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

- [32] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes megfizetésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint 4.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes által előterjesztett költségjegyzéken felszámítottakkal egyezően állapította meg, mert a felszámított költségigény a védirat tartalmára tekintettel megalapozott volt, összhangban állt az általa elvégzett munka nagyságával. Az alperesi érdekelt perköltséget nem számított fel, ezért arról a bíróságnak nem kellett rendelkeznie.
- [33] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű kereseti illeték a felperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [34] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. október 28.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Tombor Csaba s.k.
előadó bíró

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
bíró